

کتاب مقدس در نگاه اندیشمندان غربی

محمد فرجاد

به باور مسلمانان، انجیل کتاب آسمانی حضرت عیسی(ع) و تورات کتاب آسمانی حضرت موسی(ع) وحی الهی می باشد و پس از حضرت ابراهیم از سوی خداوند نازل شده است.
وقفینا علی آثارهم بعیسی بن مریم مصدقاً لاما بین یدیه من التوراء و هدی و موعظة للمتقین) مائده
/ ٤٦ /

(وانزل التوراة والإنجيل من قبل هدی للناس) آل عمران / ٣ - ٤

(وقفینا بعیسی بن مریم و آتبناه الانجیل) حديث / ٢٧

(وما انزلت التوراة والإنجيل الا من بعده) آل عمران / ٦٥

در برابر اعتقادات و باورهای قرآنی مسلمانان، گروهی از اندیشه وران غربی نگاهی انتقادی به کتاب مقدس دارند. این نگاه که از اهمیت و ارزش بسیاری برای سایر دینداران به خصوص مسلمانان بخوردار است دریچه ای نو فراروی آنها می گشاید و ایشان را با کاوش های جدید انجیل شناسانه آشنا می سازد و حقانیت قرآن و دین اسلام را هرچه بیشتر روشن می نماید.
نوشتار پیش رو که با این هدف سامان یافته و شکل گرفته است، در پی آن است که خوانندگان محترم را با بخشی از مباحث کتاب مقدس آشنا سازد.

کتاب مقدس

مجموعه ای از کتاب ها، نامه ها و رساله های دینی که از قداست و ارزش بسیاری بخوردارند، کتاب مقدس نامیده می شوند.

کری ولف می گوید: به باور کلیسا مسیحی کتاب ها و نوشه هایی که مقدس خوانده می شوند
کتاب مقدس نام دارند. ۱

این کتاب ۱۱۸۹ باب و در حدود ۳۱۰۰۰ آیه دارد. ۲
آفرینش عالم، عمل خدا، تقدیس و رفتار خدا نسبت به انسان، نیازمندی های دینداران چون خبرهای آینده و راهنمایی ها و نصایح دینی و ادبی از جمله موضوعات و مسائل مطرح شده در این کتاب است. ۳

اندیشمندان مسیحی کتاب مقدس را به دو بخش تقسیم می کنند:

۱. عهد قدیم *ancien testament*

۲. عهد جدید *nouveau testament*

عهد قدیم یا عتیق مجموعه کتاب های دینی یهودیان است. این کتاب ها که حجم های متفاوت و انواع گوناگون دارند در مدت نه قرن براساس سنن شفاهی به زبان های گوناگون نوشته شده اند. بسیاری از این کتاب ها در رابطه با حوادث خاص و در زمان های مشخصی که گاه بسیار از یکدیگر فاصله دارند، تصحیح و تکمیل شده اند.

نوشته های عهد قدیم را به سه دسته می توان تقسیم نمود:

الف. تورات، کتاب آسمانی حضرت موسی(ع) است. این کتاب از پنج نوشته زیر شکل گرفته است:
۱. سفر آفرینش ۲. سفر خروج ۳. سفر لاویان ۴. سفر اعداد ۵. سفر تشیه.

ب. کتبیم، آثار نویسندهای یهود در زمینه تاریخ، تحولات اجتماعی و عقیدتی یهودیان پس از وفات موسی(ع) است.

ج. نبوئیم، مجموعه کتاب های انبیاء بنی اسرائیل است. پیامبران بنی اسرائیل با در نظر گرفتن حضرت موسی(ع) چهل و هشت نفر هستند که از این تعداد شانزده نفر صاحب کتاب اند.
در تعداد نوشته ها و کتاب های عهد عتیق، میان پروتستان ها و کلیسای یونان اختلاف است؛ پروتستان ها عهد عتیق را در بردارنده سی و نه کتاب می دانند، اما کلیسای یونان پنجاه و سه کتاب را در شمار کتاب های عهد عتیق ذکر می نماید.^۴

دومین قسمت کتاب مقدس عهد جدید نام دارد. علت نام گذاری این قسمت به عهد جدید آن است که شریعت نو یعنی شریعت حضرت عیسی(ع) در برابر دیانت یهود قرار گرفت. این واژه در لغت یونانی به معنای آخرین وصیت یا عهد و پیمان به کار می روید.^۵

عهد جدید بیست و هفت کتاب، نامه و رساله را در خود جای داده است. نویسندهای عهد جدید در صورتی که (رساله به عبرانیان) را از آثار پولس رسول بدانیم هشت نفر می باشند، و اگر این رساله را از نوشته های پولس به شمار نیاوریم تعداد نویسندهای عهد جدید نه نفر می باشند.

عهد جدید از دو قسمت تشکیل شده است:

قسمت اول: اسفار تاریخی است. در این بخش زندگی و سرگذشت حضرت عیسی، یاران و حواریون او بیان شده است. انجیل متی، مرقس، لوکا و یوحنا در شمار نوشته های تاریخی قرار می گیرند؛ چنان که کتاب (اعمال رسولان) که شرح حال پیروان عیسی را پس از جدا شدن وی از آنها بیان می نماید و بر خدمات پولس رسول تأکید فراوان دارد از سری کتاب های تاریخی خوانده می شود. بنابراین از بیست و هفت نوشته عهد جدید، پنج نوشته در شمار کتاب های تاریخی قرار می گیرند. قسمت دوم: نوشته هایی هستند درباره اصول عقاید، باورها و اندیشه های مسیحیت که در اصطلاح به این گونه از نوشته ها (تعلیمی) می گویند. مانند: رساله های پولس رسول به رومیان، قرنتیان اول، قرنتیان دوم، غلاطیان، افسسیان، فیلیپیان، کولسیان، تسالونیکیان اول، تسالونیک یان دوم، رساله به عبرانیان، رساله به یعقوب، رساله اول پطرس، رساله دوم پطرس، رساله یهودا، رساله اول یوحنا.^۶

بیشتر نوشته های فوق به صورت نامه به کلیساها نوشته شده و هدف نویسندها، آموزش کلیساها در اصول ایمان، عقاید و اخلاق مسیحی می باشد و از آن میان تنها (رومیان) به جهت بحث و استدلال رسمی نوشته شده است.^۷

تعداد دیگری از نوشته های عهد جدید، شخصی هستند، مانند تیموتاوس اول و دوم، تیطس، فلیمون، رساله دوم و سوم یوحنا، این نامه ها معمولاً برای افراد نوشته شده است نه گروه ها، ولی چون دریافت کنندگان نامه از بزرگان کلیسا بودند این نامه ها که جنبه تربیتی و نصیحت داشتند

جزء کتاب مقدس آورده شدند. تقسیم نوشته های عهد جدید به تاریخی و عقیدتی به آن معنی نیست که در لایه لای کتاب های تاریخی از مسائل عقیدتی یاد نشده باشد. برای نمونه در برخی نوشته های تاریخی مطالبی درباره نبوت ذکر شده است.

خاستگاه کتاب مقدس

دیدگاه های گوناگونی درباره خاستگاه کتاب مقدس وجود دارد. گروهی از مسیحیان، کتاب مقدس را وحی الهی نمی دانند و عده دیگری آن را وحی الهی می خوانند. کسانی که معتقد به وحی الهی اند به دو گروه تقسیم می شوند:

۱ - گروه اول معتقد به وحی میکانیکی می باشند آنها می گویند کلمه کلمه و حرف حرف کتاب مقدس املاء روح القدس است. در سفر خروج می خوانیم: (پس موسی تمام سخنان پروردگار را نوشت) ۸ و در کتاب ارمیا آمده است: (کلام و سخنی که از سوی پروردگار به ارمیا رسید در حالی که ارمیا می گفت: چنین سخن گفت پروردگار) ۹

ریچارد بوش می نویسد:

(الفاظ و واژه هایی که در کتاب مقدس به کار رفته است عین همان کلماتی است که از جانب خداوند فرود آمده و بر نویسنده‌گان کتاب مقدس الهام شده است. این دیدگاه که نظریه الهام تمام و کمال نام دارد، کتاب مقدس را نوشته ای می داند که تمام واژگان آن سخنان خداوند است و لفظ لفظ آن از طریق افرادی که مأمور رساندن پیام خداوند بودند و خود هیچ گونه نقشی و تأثیری در آن نداشتند به ما رسیده است).

کولز یکی از نویسنده‌گان (جهان بیبل) می گوید:

(کتاب مقدس را باید کتابی الهی دانست که هرچه در آن است کلمات و سخنان خداست و از بیان و قلم نویسنده ای که به او این کلمات و آیات الهام شده هیچ اثری در کتاب وجود ندارد).

به باور او نویسنده‌گان کتاب مقدس از عقل خویش برای درک آیات و کلام خدا استفاده کرده و در سایر زمینه ها مانند ابزاری بی اراده به نوشتن آیات الهی پرداخته و آیات را روی کاغذ می نوشتند؛ بنابراین کلمه کلمه کتاب مقدس کلام الهی است و در آن سخن و تفکر بشری نمی توان یافت. ۱۰

برابر دیدگاه این گروه آیات کتاب مقدس با وجود ناسازگاری هایی که با یکدیگر دارند قداست و ارزش خود را حفظ کرده اند و موجب سلب آرامش کسانی که به آن کتاب ایمان دارند، نمی شوند.

۲ - گروه دوم معتقد به وحی دینامیکی یا فکری می باشند. براساس این نظریه واژگان آیات کتاب مقدس واژگانی بشری هستند، اما حقیقت و واقعیت کتاب مقدس الهام الهی است، یعنی معانی از سوی خداوند بر نویسنده‌گان کتاب مقدس الهام شد و ایشان آن معانی را در قالب کلمات و جملات بشری در آوردند.

لوتر می نویسد:

(روح القدس نویسنده‌گان را به آنچه سزاوار است انبیاء بیان کنند ارشاد می نمود و آنها نیز معانی را با الفاظی که خود می ساختند عرضه می کردند). ۱۱

کلاید تارنر کتاب مقدس را وحی الهی می خواند و در تعریف وحی می نویسد: (پتروس می گوید: کتاب مقدس سخن بندگان خدا با الهام از روح القدس است، اما نوشته های کتاب مقدس از نظر اهمیت و اعتبار در یک سطح نمی باشند؛ بعضی نوشته ها اعتبار فراوانی دارند و برخی دیگر از اهمیت کمتری برخوردارند).^{۱۲}

کری ولف در این باره می نویسد:

(بنابر تعلیم کلیسا، انجیل ها کتاب هایی هستند که از خداوند الهام گرفته شده اند. نویسندهای انجیل ها با الهام از روح القدس انجیل ها را نوشته اند و اراده شخصی ایشان هیچ تأثیری در نگارش انجیل ها نداشته است. هرآنچه در انجیل ها آمده واقعی و خدشنه ناپذیر است و اش تباہ، ابهام، ناسازگاری در آنها به چشم نمی آید).^{۱۳}

مستر هاکس آمریکایی نیز دیدگاه کلیسا را می پذیرد. او می گوید: (کتاب مقدس بر مبنای وحی واحد بنا شده است و دستورالعملی است که هرگز کهنه و منسوخ نمی شود و همیشه و همه جا برای تمام افراد قابل استفاده است).^{۱۴}

در برابر این گروه از مسیحیان که از باورهای کلیسایی حمایت می کنند گروهی از فلاسفه غرب و دانشمندان غربی کتاب مقدس را وحی الهی نمی دانند و قداست و ارجحی که برای وحی باور دارند، برای کتاب مقدس قائل نیستند. افرون بر این، نویسندهای کتاب مقدس به ویژه نویسندهای کتاب مقدس ع هد جدید را از حواریان حضرت عیسی (ع) به شمار نمی آورند.

بولتمان کتاب مقدس را وحی نمی دانست و انجیل ها را از نظر تاریخی غیرمعتبر و آمیخته با اساطیر معرفی می کرد.^{۱۵}

کری ولف نیز مانند بولتمان حکایات و داستان های (قرن اول میلادی) کتاب مقدس را نامعتبر و ناشایسته برای اعتماد می دانست. او معجزاتی چون دمیدن نطفه عیسی (ع) در مریم توسط روح القدس، شفای بیماران، زنده ساختن مردگان و عروج عیسی را که در کتاب مقدس بیان شده است از افسانه های اساطیر می خواند.^{۱۶}

همو در صفحه دیگری خاستگاه انجیل ها را مانند سایر کتاب های مقدس بشری و انسانی و خلاصه این جهانی می خواند.^{۱۷}

تئودور المبسوستی از مدرسه انطاکیه برخی از نوشته های عهد عتیق را بشری می دانست.^{۱۸}

تولستوی یکی از شخصیت های معروف و سرشناس مسیحیت، ناسازگاری آیات کتاب مقدس را دلیل وحیانی نبودن آن می خواند:

(تورات عدالت را توصیه می نماید (چشم به جای چشم)، (دندان به جای دندان) در صورتی که عدالت انجیل آن است که (در برابر شرور مقاومت نکنید اگر گونه راست شما را سیلی زندگونه چپ را پیش آورید، و اگر جامه شما را ربوتدند شنل خود را بدھید).

با این ناسازگاری میان آیات امکان ندارد کتاب مقدس را الهام و وحی الهی بخوانیم. او به همین جهت پیشنهاد می کند کلیسا از عهد جدید و قدیم یکی را به عنوان وحی الهی معرفی نماید و از ایجاد سازش و سازگاری میان آیات آن دو اجتناب ورزد.^{۱۹}

بؤر يكى از فيلسوفان هگلى نيز از جمله فلاسفه اي است كه وحى بودن تورات و انجيل را باور ندارد. او كه سال هاي آخر عمر خود را وقف بررسى هاي تاريخي و انتقادى كرد، كتابى به نام نقادي انجيل شناسانه تاريخ يوحنا نگاشت. ۲۰

فيليسين شاله دانشمند و محقق معروف فرانسوی در كتاب (تاريخ كوچکی از مذاهب بزرگ) انجيل ها را از ساخته ها و دستاوردهای بشری می خواند و وحى بودن آنها را ناممکن می داند. ۲۱ کري ولف معتقدات انجيلي را معجونی از تناقضات و ناسازگاري ها می داند؛ او می نويسد: (اگر نويisندگان انجيل ها اين مطالب را با الهام از روح القدس نوشته باشند پس نتيجه می گيريم روح القدس نيز در تأليف چنین كتاب هاي بي اعتباری همدست آنهاست). ۲۲

انديشمندانی كه وحيانيت كتاب مقدس را باور ندارند به دو گروه تقسيم می شوند:
۱. پژوهشگرانی كه از ناسازگاري آيات و ساير کاستی هاي كتاب مقدس به اين نتيجه رسيده اند كه

عهد قدیم و جدید وحی الهی نیستند و نوشته هایی مانند سایر نوشته های بشری هستند.

۲. دانشمندانی كه به دیده انکار به معجزات پیامبران و ساير امور خارق العاده می نگرند و دليل وحيانی نبودن كتاب مقدس را ذكر معجزات و امور خارق العاده می دانند. برای نمونه کري ولف در شمار اين انديشمندان است. او كه نگاهی مادی و پوزیتیویستی را دنبال می کند و به آيات عهedin از همین دریچه می نگردد، معجزات حضرت عیسی را انکار می کند و آنها را افسانه های اساطیری می خواند. بنابراین هرچند کري ولف كتاب را وحی الهی نمی داند و آن را مانند ديگر نوشته های بشری معرفی می کند، اما اگر آن را وحی الهی نيز بخواند در نگاه او معجزات عیسی(ع) افسانه است. نتيجه اينكه ديدگاه ها و نقطه نظرات اين گروه از دانشمندان دارای ارزش و اعتبار برای دينداران و آنان که معجزات و ساير امور غيرمادي را باور دارند، نیستند.

نويisندگان كتاب مقدس

نويisندگان كتاب مقدس را به دو گروه می توان تقسيم كرد: ۱. نويisندگان عهد عتيق ۲. نويisندگان عهد جديد.

بسیاری از مسیحیان، نويisندگان عهد عتيق را پیامبران یهودی می دانند. پیامبرانی كه از دوران موسی(ع) تا زمان حضرت عیسی(ع) با اراده خداوند به نگارش كتاب و رساله و ... مشغول بودند. هاکس آمریکایی سفر پیدایش را كه اولین كتاب عهد عتيق است از نوشته های موسی(ع) می خواند:

(اولین كتاب عهد عتيق مانند ساير كتاب های مقدس با الهام الهی نگارش يافته است). ۲۳
همو كتاب دوم عهد عتيق را كه سفر خروج ناميده می شود از نوشته های موسی(ع) و دنباله داستان سفر پیدایش می داند. ۲۴

سومين كتاب عهد عتيق يعني سفر لاویان نيز از كتاب های موسی(ع) به شمار می آيد، هرچند برخی احتمال می دهندهارون، موسی را در نگارش اين كتاب ياري كرده است. ۲۵
به اعتقاد هاکس، سفر اعداد و سفر تثنیه نيز از نوشته های حضرت موسی(ع) است. ۲۶

در برابر این گروه از مسیحیان که نویسنده‌گان عهد عتیق را پیامبران می‌دانند و نوشته‌های ایشان را وحی‌الله می‌خوانند، برخی از اندیشمندان غرب این کتاب‌ها را نوشته بزرگان یهود می‌دانند. برای نمونه اسپینوزا به دلایل زیر، اسفار خمسه یعنی سفر پیدایش، سفر خروج، سفر لاویان، سفر اعداد و سفر تثنیه را نوشته موسی(ع) نمی‌خواند، بلکه اثر شخصی به نام ابن عزرا معرفی می‌کند:

۱. در برخی از این اسفار اخبار داستان‌های متفاوتی از موسی(ع) نقل شده است مانند: سخن گفتن خدا با موسی(ع)، ارتحال موسی(ع)، فزونی صبر موسی(ع) بر دیگران و نیامدن پیامبری پس از او ۲۷. چه اینکه اگر موسی(ع) این اسفار را نوشته بود از این اخبار گوناگون که درباره خود او می‌باشد چیزی نمی‌نوشت.

۲. در این کتاب‌ها از فوت موسی(ع)، دفن او، اندوه سی روزه عبرانیان و از نیامدن پیامبر دیگری پس از موسی(ع) سخن رفته است.

(پس موسی(ع) بندۀ خداوند در آنجا به زمین (موآب) بحسب قول خداوند از دنیا رفت. او را در زمین موآب در برابر بیت فُعُور در دره دفن کردند و هیچ کس محل دفن او را تاکنون نمی‌داند. موسی چون وفات یافت صد و بیست سال عمر داشت و از بینایی و توانایی او کاسته نشده بود و بنی اسرائیل برای موسی در عربات موآب سی روز ماتم گرفتند). ۲۸.

در آیه دیگری می‌خوانیم:

(و پیامبری مانند موسی(ع) تاکنون در اسرائیل برنخاسته است که خداوند او را از رویرو شناخته باشد). ۲۹

پر واضح است این اخبار، نوشته موسی(ع) نیست.

۳. در این اسفار نام‌هایی به کار رفته است که پس از فوت موسی(ع) وضع شده و رایج گردیده است. اما در زمان زندگی موسی(ع) این اسمای وجود نداشته است و به کار نمی‌رفته است؛ برای نمونه در سفر تکوین چنین آمده است

(چون ابرام از اسیری برادر خویش اطلاع یافت سیصد و هجده تن از خانه زادان کار آزموده خود را بیرون آورده و به دنبال ایشان تا (دان) تاخت). ۳۰

نام قدیم شهر دان، لاپیش بود و پس از ارتحال موسی(ع) و با گذشت زمان زیادی از مرگ یشوع، لاپیش به دان تغییرنام پیدا کرد.

۴. این کتاب‌ها رویدادهایی را بیان می‌کنند که پس از موسی(ع) رخداده است و موسی از آنها بی اطلاع بوده است برای نمونه در سفر خروج چنین آمده است:

(و بنی اسرائیل مدت چهل سال منّ می‌خوردند تا به زمین آباد رسیدند، یعنی تا وقتی به سرحد زمین کنعان داخل شدند، خوارک ایشان منّ بود).

در صورتی که این واقعه سال‌ها پس از ارتحال موسی رخداده است، چه اینکه در صحیفه یوشع می‌خوانیم:

(و در فردادی آن روزی که از حاصل زمین خوردن منّ موقوف شد و بنی اسرائیل دیگر منّ نداشتند و در آن سال از محصول زمین کنunan می‌خوردند).

لازم به ذکر است که صحیفه یوشع را یکی از خادمان مخصوص موسی(ع) در سال ۱۴۲۷ قبل از
میلاد نوشته است.^{۳۱}

اسپینوزا پس از ذکر این دلیل‌ها می‌گوید:
از آنچه گفتم به روشنی پی‌می بریم اسفر خمسه نوشته موسی(ع) نیست، بلکه این کتاب‌ها را
فردی دیگر به نام ابن عزرا چند قرن پس از وفات موسی(ع) نوشته است.^{۳۲}
سایر کتاب‌های عهد قدیم نیز از سوی اسپینوزا و دیگران مورد نقد و بررسی قرار گرفت که برای
نمونه تنها سخن اسپینوزا را درباره اسفر پنج گانه بیان کردیم.

نویسنده‌گان عهد جدید
به اعتقاد مسیحیان هیچ یک از کتاب‌ها، نامه‌ها و حتی انجیل‌های چهارگانه در عهد جدید به
صورت نوشته شده از سوی خداوند فروود نیامده است، چنان که هیچ یک از نوشته‌های عهد جدید،
تألیف عیسی(ع) نیست.^{۳۳}

لاون تولستو از بزرگان مسیحیت می‌گوید:
(کسی که انجیل را می‌خواند باید بداند که عیسی مسیح در تمام مدت عمر خویش کتابی ننوشت،
عیسی را نمی‌توان مانند بلاتون، فیلون و بامارک فریلی دانست؛ حتی او مانند سقراط که تعالیم
خود را به شاگردان روش‌نفر و مستقل القاء می‌کرد نیز نبود، زیرا شاگردان مسیح عده‌ای افراد
ساده و در عین حال نادان بودند که با مسیح(ع) زندگی می‌کردند. آنها در زمان عیسی(ع) آنچه را
از او آموخته بودند ثبت نکردند، اما پس از گذشت زمانی نسبتاً طولانی که تقریباً در حدود صد سال
طول کشید، آنها به فکر ثبت و ضبط آموخته‌های خود برآمدند و اقدام به نگارش سخنان مسیح(ع)
نمودند).^{۳۴}

ولیم ادی یکی از مفسران انجیل، هیچ یک از کتاب‌ها و نامه‌های عهد جدید را اثر عیسی(ع) نمی‌
داند او می‌گوید:

(به یقین عیسی(ع) هیچ یک از این کتاب‌ها و نامه‌ها را ننوشته است در روزهای نخست و اوایل
ظهور مسیحیت، عهد جدید، زبان به زبان فرا گرفته می‌شد و تا بیست سال پس از صعود عیسی
هیچ یک از این نوشته‌ها وجود نداشت).^{۳۵}

جان ناس نویسنده کتاب (تاریخ جامع ادیان) می‌نویسد:
(روشن است که عیسی(ع) تعالیم و درس‌های خود را تحریر نکرد، بلکه به شاگردان خاص خویش
اعتماد نمود و آنها را به اطراف جهان فرستاد تا اندیشه‌ها و باورهای او را برای دیگران بیان کنند.)
همو در ادامه این بحث از سخن تاریخ نویسان سود می‌برد و می‌گوید:

(تمام مورخان بر این باورند که تعدادی از نوشته‌های عهد جدید از سوی شاگردان مسیح(ع) و پس
از ارتحال وی تهیه شده است).^{۳۶}

چنان که گفته شد، هیچ یک از مسیحیان، عیسی(ع) را نگارنده انجیل‌ها و نوشته‌های عهد جدید
نمی‌دانند، اما با این وجود درباره کسانی که کتاب‌های عهد جدید را نوشته اند اختلاف دارند که

برای نمونه به بیان دیدگاه های برخی از اندیشمندان درباره انجیل ها می پردازیم، چه اینکه انجیل ها در میان کتاب های مقدس در بالاترین مقام قرار دارند و سند اصلی مسیحیت به شمار می آیند، و همه سازمان ها و نهادهای مسیحیت به چهار انجیل معروف به عنوان منبع اصلی دین خویش استناد می کنند، تا آنجا که تعدادی از مسیحیان جز انجیل های چهارگانه به قد است هیچ کتاب و نوشته دیگری معتقد نیستند.^{۳۷}

براساس تعالیم کلیسا انجیل ها وحی الهی خوانده می شوند و نویسندهای آنها که از شاهدان و ناظران اعمال مسیح^(ع) بودند، هنگام نگارش انجیل ها با روح القدس ارتباط داشتند و با الهام از او به ثبت آیات می پرداختند.

در برابر تعالیم کلیسا ای و اعتقاداتی که کلیسا تبلیغ می کند، کری ولف تعالیم کلیسا ای را نمی پذیرد. او می گوید:

(اگر انجیل ها با الهام از روح القدس نوشته شده اند، هیچ ضرورتی ندارد که نویسندهای انجیل ها را از شاهدان و ناظران اعمال مسیح بخوانیم، زیرا آنچه آنها نوشته اند با الهام از روح القدس بوده؛ بنابراین نیازی نیست که آنها ناظر و شاهد اعمال مسیح باشند).^{۳۸}

به نظر می رسد ولف تأکید و اصرار کلیسا را برای اثبات آن که نویسندهای انجیل ها شاهد و ناظر اعمال مسیح بودند، تنها در صورتی صحیح و درخور توجه می داند که انجیل ها را نوشته بشری بدانیم و به آنها به چشم نوشته آدمیان بنگریم.

اندیشه های کلیسا ای از سوی عده دیگری از اندیشمندان غربی مورد نقد و بررسی قرار گرفته است. دیبلوس، ایزلروکارناک با بررسی اختلافات و بی نظمی های کتاب مقدس به این نتیجه می رساند که این نوشته ها به وسیله روحانیون کلیسا تنظیم شده و نزدیکان و حواریون عیسی^(ع) هیچ نقشی در تهیه و تنظیم آن نداشته اند.^{۳۹}

کارل کائوتسکی انجیل نویسان را افرادی سخت نادان می خواند که نظریات آنها درباره بسیاری از مسائل غلط از آب درآمد.^{۴۰}

همو می نویسد:

(امروزه ثابت شده است که انجیل ها و هیچ یک از آثار مسیحیت از سوی معاصران عیسی^(ع) نوشته نشده است).^{۴۱}

به اعتقاد اسپینوزا عهد جدید و بخصوص انجیل ها وحی الهی نمی باشند. او می گوید: پولس در نامه ای که به اهالی کورنثی نوشت میان دو نوع و دو صورت از تبشير فرق نهاد: ۱. تبشيری که برخاسته و برگرفته از وحی است. ۲. تبشيری که برگرفته از معرفت انسانی است. بنابراین، این سؤال در مورد نوشته های عهد جدید پیش می آید که حواریون به چه اعتبار سخن می گفتند؟ آیا به اعتبار آن که بر ایشان وحی می شود، یا به این اعتبار که در شمار فقهها قرار داشتند.

در باور اسپینوزا نویسندهای انجیل عهد جدید صاحب وحی نبودند. چه اینکه انبیا و یا صاحبان وحی هنگامی که سخن می گویند گفته های خود را سخن خداوند معرفی می کنند. مثلاً می گویند: این کلام پروردگار است. اما حواریون چنین روشنی ندارند و سخن خود را کلام خداوند معرفی نمی کن

ند؛ برای نمونه پولس در نامه اول خود به قرنیان که از نوشه های عهد جدید است بارها به مخاطب خود یادآور می شود که آنچه من می گویم نظر شخصی من است نه خدا. (زن تا زمانی که شوهر او زنده است حق ندارد با مرد دیگری ازدواج کند، اما زمانی که همسر او فوت کرد می تواند با دیگری ازدواج کند. البته این حکم خداوند است اما نظر شخصی من آن است که در صورتی هم که همسر او مرد به عقد او باقی باشد و با مرد دیگری ازدواج نکند). ۴۲ و از سوی خداوند در این مسئله نزد من چیزی نیست. ۴۳

هرگاه یکی از حواریون بگوید: (نزد ما از سوی خداوند حکمی است) مقصود او از این جمله آن نیست که خداوند به من وحی کرده است بلکه او می خواهد مطلب خویش را مستند به مسیح کند و آن را از تعالیم مسیح به شمار آورد. ۴۴ افزون بر این، صاحبان وحی به هنگام بیان آیات الهی استدلال نمی کنند، اما حواریون همیشه با استدلال، گفته های خویش را زینت می بخشنند. ۴۵

به باور اسپینوزا انجیل ها وحی الهی به شمار نمی آیند. او به صورت استفهام انکاری می گوید: (کدام یک از ما می توانیم باور کنیم خداوند اراده کرده داستان و قصه عیسی(ع) را بیان کند و آن را چهار بار برای بشر تکرار نماید؟!) ۴۶

* انجیل متی

مورخان کلیسا این انجیل را نوشه (متی) یکی از شاگردان مسیح(ع) می دانند. به اعتقاد آنها متی در تمام داستان ها و رخدادهایی که در انجیل خود ذکر می کند در کنار مسیح(ع) قرار داشته و آیات را براساس دیده ها و شنیده های خود در سال ۳۸ میلادی، یا چنان که عده ای معتقدند، بین سال های ۵۰ تا ۶۰ میلادی ثبت کرده است. ۴۷

* انجیل مرقس

این انجیل، اولین انجیلی است که برای بیان تاریخ زندگی مسیح(ع) نوشته شده ۴۸ و نویسنده آن مرقس شاگرد برنابا می باشد. هرچند مرقس از حواریون حضرت عیسی نبود، ولی انجیل خود را با نظارت و اشراف پطرس ۴۹ در حدود سال ۷۰ میلادی تصنیف نمود. اما انتشار این انجیل پس از وفات پطرس و پولس صورت پذیرفت.

* انجیل لوقا

این انجیل، نوشه لوقا از پیروان، همراهان و هم سفران پولس است. او که در بیشتر سفرها پولس را همراهی می کرده، انجیل خود را با هدایت و ارشاد پولس در حدود سال ۶۳ میلادی برای یکی از اشراف یونان و یا از بزرگان روم به نام تیوفلیس نوشته است. ۵۱

* انجیل یوحنا

این انجیل پس از انجیل متی، مرقس و لوقا توسط یوحنا رسول در اوخر قرن اول میلادی نوشته شده است. بیشتر مسیحیان این انجیل را اثر یوحنا رسول می دانند و معتقدند یوحنا انجیل مرقس و لوقا را دیده و از انجیل مرقس بسیار سود برده است، اما از انجیل لوقا مانن د انجیل مرقس سود نبرده است.

در برابر این گروه از مسیحیان متعصب، عده دیگری از پژوهشگران مسیحی نویسنده‌گان انجیل را ناشناخته و زمان نگارش انجیل‌ها را نامعلوم می دانند.
کری ولف می گوید:

(انجیل متی نوشته (متی) نمی باشد، زیرا در زمان های گذشته نویسنده‌گان برای آن که ارزش و اعتبار بیشتری به کتاب خود بخشند، آن را به نام یکی از پیامبران یا قدیسان انتشار می دادند. در مورد انجیل‌ها نیز این واقعه رخ داده است. با این تفاوت که نام گذاری انجیل‌ها از سوی دست اnderكاران کلیسا انجام پذیرفته است، نه از سوی نویسنده‌گان آنها).

کریزوستوم یکی از روحانیان مسیحی که از بزرگان کلیساست، معتقد است: نام‌های نویسنده‌گان انجیل‌ها را در پایان قرن دوم میلادی بر آنها گذاشته اند. در آن زمان انجیل‌ها را به شاگردان عیسی (ع) نسبت می دادند، تا این راه بتوانند مردم را به باور آن سرگذشت‌ها و قصه‌های ساختگی متقادع کنند.

افزون بر این، کری ول夫 زمان نگارش انجیل‌ها را سالتهای پس از درگذشت و رستاخیز عیسی می داند. او بر این باور است که اولین انجیل تقریباً در حدود سال ۱۵۰ میلادی نوشته شده است، چه اینکه در (رسالات) که از سوی افراد و شخصیت‌های پیش از سال ۱۵۰ میلادی نوشته شده، هیچ اشاره‌ای به انجیل‌ها وجود ندارد. همچنین در رساله (دیداخه *di dakhe*) یا (طریقت حواریون اثنی عشر) که بین سال‌های ۱۳۰ تا ۱۴۰ میلادی نوشته شده، نامی از انجیل‌ها به میان نیامده و مطلبی از آنها نقل نگردیده است. تنها رساله‌ای که از انجیل‌ها سخن می گوید (ایرنه *i renee*) است که در سال ۱۸۰ میلادی نگارش یافته است؛ بنابراین می توان نتیجه گرفت اولین انجیل، کمی پیش از سال ۱۵۰ میلادی نگارش یافته است و همین انجیل تا زمان (ایرنه) باقی مانده است. ۵۲
همو انتساب انجیل یوحنا را به یوحنا رسول ندارد:

(این اسم نیز ساختگی است و پژوهش‌های جدید نشان می دهد این انجیل قبل از دیگر انجیل‌ها نوشته شده است، نه پس از آنها چنان که بسیاری معتقدند.)

هانری دولافوس اندیشمند فرانسوی در سال ۱۹۲۵ در تحقیقی با عنوان (انجیل چهارم) پس از بررسی‌های بسیار به این نتیجه رسید که انجیل یوحنا توسط یکی از شاگردان مارسیون مرتض نوشته شده و چند سال بعد یکی دیگر از پیروان مارسیون باب بیست و یکم و موعظه عیسی (ع) در (صحن مقدس) را بر آن افزوده است. این انجیل در نهایت از سوی یکی از پیروان مسیح بین سال‌های ۱۰۷ تا ۱۷۵ تنظیم شد و برای آن که اعتبار بیشتری یابد آن را به یوحنا نسبت دادند و به (انجیل یوحنا) مشهور گشت. ۵۳

عده دیگری از مسیحیان، انجیل یوحنا را اثر یوحنا شیخ می دانند نه یوحنا رسول ۵۴ و بعضی دیگر یکی از پیروان یوحنا رسول یا یوحنا پیر را نویسنده انجیل یوحنا می خوانند. براساس این دیدگاه، انجیل یوحنا نوشته یوحنا پیر است، اما پس از گذشت زمانی نه چندان طولانی مسیحیان یوحنا پیر را با یوحنا رسول اشتباه گرفتند.^{۵۵}

نایابیسته های کتاب مقدس
ناسازگاری های آیات کتاب مقدس با یکدیگر و با یافته ها، دستاورهای علمی و باورها و اعتقادات دینی از سری مسائل مطرح شده در این موضوع است.
ناسازگاری عهد جدید با عهد قدیم

از آن زمان که عهد جدید به عهد قدیم ضمیمه شد و کتاب مقدس شکل گرفت، گروهی از اندیشمندان مسیحی برخی از آیات عهد جدید را ناسازگار با آیات عهد عتیق یافتند و وحیانیت کتاب مقدس را زیر سؤال بردند.

مارسیون، یکی از فلاسفه غرب، ناسازگاری بزرگی میان خدای عهد عتیق با خدای عهد قدیم می دید و بر همین اساس خدای این دو کتاب را یکی نمی دانست.^{۵۶}

تولستوی نیز میان تورات که از نوشته های عهد عتیق است با انجیل که از سری کتاب های عهد جدید است ناسازگاری می دید، و به همین جهت تورات و انجیل را وحی الهی به شمار نمی آورد. او معتقد بود از این دو کتاب یکی وحی است و دیگری نوشته بشری. وی می نویسد: تورات و انجیل با یکدیگر ناسازگارند. تورات عدالت را (چشم به جای چشم) و (دندان به جای دندان) معرفی می کند، اما در آیات انجیل، قانون عدالت آن است که (در برابر شرور مقاومت نکنید؛ اگر به گونه راست شما سیلی زدند گونه چپ خویش را پیش آورید) و (اگر جامه شما را روبودند شنل خود را نیز بدھید) بنابراین چگونه امکان دارد هر دو تعریف و برداشت از عدالت، الهام الهی خوانده شود؟ به اعتقاد تولستوی نباید اشتباه کلیسا را مرتکب شد و در صدد ایجاد سازگاری میان آیات عهد جدید و عهد قدیم برآمد، چه اینکه از این دو یکی وحی الهی است و دیگری نوشته بشری.^{۵۷}

آنتونی کالینز در کتابی به نام (بحث درباره پایه ها و دلائل دین مسیحیت) می نویسد: (پیش گویی های عهد عتیق مناسبت چندانی با مسیح ندارد و تفسیرهایی که در عهد جدید در مورد این پیش بینی صورت گرفته صحیح نمی نماید).^{۵۸}
بوکای نویسنده فرانسوی ناسازگاری ها میان عهد عتیق و انجیل ها را در مسئله پیدایش انسان و... یادآور می شود و این گونه ناسازگاری ها را ضعف بزرگ کتاب مقدس می خواند.^{۵۹}

ناسازگاری آیات کتاب مقدس
درجای جای کتاب مقدس به آیاتی بر می خوریم که با دیگر آیات ناسازگار می نماید. برای نمونه در مورد شجره نامه عیسی میان انجیل متی و لوقا همخوانی وجود ندارد؛ هر دو انجیل پدر عیسی را یوسف نجار معرفی می کنند:

(یوسف نجار در سنین پیری با مریم که از (روح القدس) بار دار بود ازدواج کرد.) حال این سؤال مطرح می شود که اگر پدر واقعی عیسی یوسف نجار نیست و مریم از روح القدس باردار شده، پس چرا در شجره نامه عیسی او را پدر عیسی معرفی می کنند و اگر یوسف نجار پدر واقعی عیسی است، پس داستان باردار شدن مریم از روح القدس چه معنی و مفهومی دارد؟ از سویی دیگر اگر یوسف در تولد عیسی نقشی نداشته باشد باید انجیل ها عیسی را فرزند خدا معرفی کنند، نه آن که شجره نامه عیسی را بیان نمایند و اثبات کنند عیسی از خانواده داودشاه بوده است.

۶۰

افزون بر این، شجره نامه عیسی در انجیل متى با شجره نامه او در انجیل لوقا تفاوت بسیاری دارد؛ در انجیل متى پدر بزرگ عیسی یعقوب است، ولی در انجیل لوقا پدر بزرگ او هالی خوانده شده است. در انجیل متى درباره اجداد عیسی چنین می خوانیم:

(یوسف پسر یعقوب پسر متان، ایلعازر پسر ایلیههو و پسر یاکین، پسر صادوق پسر عازور.)
در صورتی که انجیل لوقا در این باره می گوید:

(یوسف پسر هالی پسر متان پسر لاوی، پسر ملکی، پسر نیا، پسر یوسف، پسر متاتیا پسر آموس
(...) و ...)

انجیل متى از ابراهیم تا عیسی چهل و دو نفر را در سلسله نسب ذکر می کند، ولی انجیل لوقا پنجاه و شش نفر را در سلسله نسب ذکر می کند. در همین راستا آرتور دروز دانشمند آلمانی و مسیحی در شجره نامه انجیلی عیسی می گوید:

(بررسی جزئیات این شجره نامه امکان پذیر نیست، زیرا نویسندهای انجیل ها از پیش خود این شجره نامه ها را بیان می کنند.) ۶۱

نمونه دیگر: در انجیل متى و یوحنان هیچ ذکری از صعود عیسی به آسمان وجود ندارد، اما در انجیل لوقا صعود در همان روزی رخ داده که عیسی از قبر خارج شده، و همین صعود در اعمال رسولان، چهل روز پس از برخاستن و خروج عیسی از قبر اتفاق افتاده است و به خلاف این دو کتاب در انجیل مرقس زمان صعود تعیین نشده است. ۶۲

ناسازگاری آیات با علم

در آغاز مسیحیت، بزرگان مسیحی هماهنگی میان کتاب مقدس و علوم را یکی از عناصر ضروری برای اثبات اصالت یک متن می خوانند و سنت اگوستین نیز در نامه شماره هشتاد و دو خود بر این اصل مهر تأیید زد، اما پس از آن که علوم به صورت چشمگیری گسترش یافتند و بشر بر کشف نایافته های توانا شد، ناسازگاری ها میان آیات کتاب مقدس و مطالب علمی و یافته های جدید آشکار گردید، به ناچار بزرگان کلیسا از تصمیم سابق خویش که تطبیق و مقایسه میان آیات کتاب مقدس و علوم بود دست کشیدند. ۶۳

در برابر موضع کلیسا، گروهی در پی کشف ناسازگاری ها برآمدند. پورفیر، نقاد مسیحیت در عهد کهنه یک سلسله تنقضات و سخنان باور نکردنی از کتاب مقدس نقل می کند. ۶۴

رونده کشف ناسازگاری های کتاب مقدس با یافته های علمی همچنان ادامه داشت و دینداران نظریات جدید علمی را نوعی معارضه با وثاقت و اعتبار کتاب مقدس می انگاشتند، ولی لوتر و حتی کالون این گونه سخت گیر نبودند؛ به اعتقاد آنها وثاقت و منشأ اعتبار وحی در نص ملفوظ [= کتاب صامت] نبود، بلکه در شخص مسیح و مخاطب وحی بود.

اما از آغاز قرن هفدهم بسیاری از پرووتستان ها کتاب مقدس را چون مخزن معارف لدنی، معصوم یا مصون از خطا، از جمله شامل مسائل علمی که از جانب خداوند صادر شده تلقی کردند، یعنی به جای آن که کتاب مقدس را روایت رویدادهایی بدانند که طی آنها خداوند خود را متجلی ساخته است، آن را مجموعه معارف بی خدشه و خطاناپذیری در نظر آوردند که گزارش گونه یا گزارش گویانه، لفظ به لفظ از سوی خداوند نازل شده است. این عده که چنین نگاهی به کتاب مقدس داشتند با نظریه کوپرنيک مخالفت می کردند، چه آن را با نصوص کتاب مقدس که بر زمین مرکزی دلالت داشت معارض می یافتند.

مدت ها پیش از داروین، دانش علمی - از اخترشناسی کوپرنيکی گرفته تا زمین شناسی جدید - سایه تردیدی بر نص [ترک تأویل] کتاب مقدس افکنده بود. افزون بر این، تحلیل علمی نصوص کتاب مقدس - تحقیقات تاریخی و ادبی که به اعتقاد برتر مرسوم شده بود - به دلایل به کلی متفاوتشی، رفته رفته خطاناپذیری و مصونیت از خطای متون مقدس را مورد چون و چرا قرار داده بود؛ بدین سان مایه تعجب بود که بخشی از شور و غوغای مردم علیه تکامل تغییر جهت داده و به معارضه با وثاقت و اعتبار کتاب مقدس تبدیل شده بود. یک علت آن این بود که برای نخستین بار اصول عقاید مهم کتاب مقدس - هدف داری جهان، شأن و اشرفیت انسان و نمایش شکوهمند آفرینش انسان و هبوط آدم - دستخوش تردید و تهدید شده بود و بسیاری از مسیحیان تنها یک راه برای دفاع از این باورها و اعتقادات داشتند و آن اعتقاد به معصومیت و خطاناپذیری کتاب مقدس بود که ویژه دوره اسکولاستیک پرووتستان بود. اما از نظر نص گرایان که به ظاهر آیات استدلال می کردند، هیچ نوع سازش با نظریه تکامل امکان پذیر نبود و سفر پیدایش آفرینش انواع را به همین هیئت کنونی که یکباره انجام گرفته شرح می دهد. ۶۵

در برابر این گروه که از تعصب شدیدی برخوردار بودند، عده ای ناسازگاری های آیات کتاب مقدس با یافته ها و مسائل علمی را موجب از بین رفتن قداست کتاب مقدس نمی دانستند و در پی کشف ناسازگاری ها بودند.

ییکی از اسقف های آفریقا که با ریاضیات آشنایی کامل دارد، به بررسی نقادانه کتاب مقدس می پردازد. او می گوید:

بر اساس برخی مقررات که در اسفار پنج گانه عهد عتیق وجود دارد، کشیشان اولیه عبرانی باید هر کدام روزانه دقیقاً هشتاد و پنج عدد کبوتر را میل می کردند و در هر دقیقه چهارصد تا هزار و پانصد گوسفند را قربانی کرده باشند. ۶۶

پیاتی گورسگی در این باره می نویسد:

(در انجیل ها چه از جهت تاریخی و چه از لحاظ جغرافیایی مطالب نادرست فراوان به چشم می خورد، و نویسنده‌گان متون مقدس بی تردید از مکان هایی که توصیف کرده اند اطلاع نداشته اند؛ مثلًا (متی) از گردبادی و حشتناک حکایت می کند، در صورتی که منظور او از این گردباد، دریا چه کوچک (ژنزاره) بوده است.

در انجیل مرقس و انجیل متی از رمه های بزرگ خوک یهودیان که در حدود ۲۰۰۰ رأس بوده و در فلسطین می چریده اند، سخن به میان آمده است. با اینکه یهودیان خوک را نجس می دانستند و از گوشت آن استفاده نمی کردند، و به پرورش آن نمی پرداختند.

در انجیل متی بوته خردل گیاهی فصلی و بزرگ تر از سبزی های خوردنی معرفی شده است و متی بر این باور بوده که این گیاه به اندازه درختان رشد می کند و قد می کشد و پرندگان بر شاخه های آن آشیانه می سازند). ۶۷

بر اساس انجیل لوقا، یوسف در زمان سرشماری در امپراتوری روم همراه با مریم از ناصره به بیت اللحم سفر کرد و عیسی در آنجا دیده به جهان گشود، در صورتی که در دوران امپراتوری آگوست اصلاً سرشماری انجام نگرفت و یهودیه نیز تا پس از زمان فرضی تولد عیسی به امپراتوری روم ضمیمه نگردید، بلکه سرشماری در سال هفتم صورت پذیرفت و آمارگران تنها به محل سکونت اهالی منطقه رفتند، و ضرورتی نداشت که به بیت اللحم وارد شوند. ۶۸

ناسازگاری های عهد عتیق با یافته ها و دستاوردهای علمی به اندازه ای زیاد و در خور توجه است که بوکای می گوید:

(در مورد عهد عتیق نیازی نبود از کتاب نخست آن یعنی سفر پیدایش پا فراتر نهم تا به تأکیداتی آشتی ناپذیر و غیرقابل توجیه با معلومات قطعی علمی روبرو شوم). ۶۹

ناسازگاری آیات با باورها و اعتقادات

بر اساس انجیل، عیسی به جهان آمد تا بنی آدم را از عواقب گناه اولیه ای که آدم و حوا مرتکب شدند رهایی بخشد. این باور که اساس تمام معتقدات انجیلی خوانده می شود، در نگاه کری و لف قابل فهم نیست، زیرا در تمام جهان هستی کسی نیست که بالا دست خدا قرار گیرد؛ بنابراین خداوند که پسر خویش را برای باخرید آدمیان فدا می کند، این فدایکاری را در قبال چه کسی می نماید و در برابر چه کسی مسئول است و قربانی خود را به چه کسی تقدیم می کند؟ ۷۰

برتراند راسل فیلسوف معروف پس از نقل این سخن عیسی (در برابر کسی که با شما بدرفتاری می کند مقاومت نورزید و به عکس اگر کسی به گونه راست شما سیلی زد گونه چپ خود را نیز در معرض سیلی او قرار دهید) ۷۱ می گوید:

این دستورالعمل تازگی ندارد و لائوتسو پنج یا شش قرن پیش از عیسی آن را مطرح کرده است و افزون بر این کسی به این دستور عمل نمی کند، هر چند مسیحی کاملاً معتقدی باشد. ۷۲

به اعتقاد راسل بعضی آیات انجیل ناسازگار با عقل می نماید، مانند اینکه عیسی تصور می کرد که رجعت یا ظهور دوم در میان ابرهایی از حشمت پیش از اینکه زندگان از دنیا بروند انجام خواهد

گرفت، چه اینکه او می گوید: شما هنوز از شهرهای اسرائیل گذر نکرده اید که فرزند انسان ظهور خواهد کرد... بسیاری از افرادی که اینجا حضور دارند پیش از نظاره بازگشت و حکومت پسر جلال فرزند انسان از دنیا نخواهند رفت. راسل می نویسد:

(بر اساس برخی جمله ها می توان نتیجه گرفت: عیسی می پنداشت دومین ظهورش در زمانی است که مخاطبانش در قید حیات باشند. وقتی عیسی می گفت برای روز بعد نگران نباشید، قصد او این بود که تصویر می کرد ظهور دوم او به زودی رخ خواهد داد و در نتیجه امور و مسائل مربوط به زندگی دنیوی اهمیت و ارزش خود را از دست می داد.) ۷۳

یکی دیگر از معتقدات انجیلی مسأله تثلیث است؛ یعنی خدای پدر (آب)، خدای پسر (ابن) و خدای روح القدس. مسأله تثلیث از جمله مطالبی است که مورد تأیید عقل قرار نمی گیرد و همه خداپرستان در این مسأله سرگردان می باشند، چه اینکه بر اساس تعالیم کلیسا خدا واحد و یگانه است. اما در عین حال در وجود سه شخص یا سه صورت تجلی می کند: آب، ابن و روح القدس. این سه شخص نیز از هم جدایی ناپذیرند، زیرا تثلیث غیرقابل تقسیم است، و با این وجود هر یک از اجزای تثلیث به صورت مستقل در خارج وجود دارند؛ مثلاً وقتی که روح القدس بر مریم عذرا ظاهر شد تا عیسی را برای او به وجود آورد، بی تردید جدای از آن دو فرد دیگر آمده است، بنابراین تثلیث غیرقابل تقسیم شده است؟

انجیل ها نقل می کنند که پس از آن که عیسی ده ها سال بر زمین زیسته است. آیا او در این مدت از خدای پدر جدا بوده و یا در حالی که شکل آدمی داشته غیرقابل تقسیم و لاینفک باقی مانده است. اگر جدا بوده پس تثلیث غیرقابل تقسیم است و مسیحیان سه خدا را می پرستند نه یک خدا را، و اگر در آن مدت از آن دو جدا نبوده پس خدای پدر (آب) و روح القدس نیز با او به صورت انسان بوده، تازیانه خورده، محاکمه شده و به صلیب کشیده شدند. بنابراین خدای پدر نه تنها پسر خود، بلکه روح القدس را نیز خدا کرده است. به جهت همین اشکالات است که مبلغان مسیحی فهم و درک مسأله تثلیث را ناممکن می دانند.

انجیل های همانند یا همسو

هر چند میان انجیل ها ناسازگاری و ناهمانگی بسیار به چشم می آید و از این جهت آنها را در معرض شک و تردید قرار می دهد، اما همانندی هایی نیز میان انجیل ها وجود دارد. لغت و واژگان به کار رفته در سه انجیل متی، لوقا و مرقس تا حد زیادی به یکدیگر شباهت دارند، تا آنجا که خواننده آنها را سه انجیل نمی بیند، یا اگر سه انجیل ببیند سه انجیل متشابه می بیند؛ بنابراین، این گونه مشابهت ها نیز انجیل ها را مورد اشکال قرار می دهد.

فلوید فیلوون می نویسد:

(انجیل متی و لوقا تشابه زیادی با یکدیگر دارند. در این دو انجیل، حوادث و گفتارهای انجیل مرقس کاملاً تکرار شده است و تا حدود زیادی لغت های یونانی به کار رفته در سه انجیل متحد و یکدست است. به همین جهت این سه انجیل را (انجیل های متشابه) نامیده اند.) ۷۴

تفاوت هایی که میان انجیل ها وجود دارد با شباهت های کامل در ترتیب و محتوا و جمله بندی متعادل می گردد. وقایع بسیاری از زندگی مسیح در هر چهار انجیل ذکر شده است و چون این وقایع نسبت به یک فرد مشخصی است، طبیعی است که هماهنگی و سازگاری فراوانی میان مطالب و شرح اصول کردار عیسی(ع) وجود داشته باشد، اما با این وجود پر واضح است که میان سه انجیل متی، لوقا و مرقس از جهت محتوا و روش بیان، ارتباط تنگاتنگی وجود دارد. به همین جهت این سه انجیل، انجیل های هم نظر یا متشابه خوانده شده اند.

در این بحث در واقع سؤال اساسی چنان که (مویل . سی . تی) می گوید این است که اگر سه انجیل متشابه از جهت اصل و شیوه تدوین کاملاً مستقل از دیگری بوده اند، پس چرا این اندازه شباهت میان این سه انجیل وجود دارد تا آنجا که بعضی موارد و کلمات به کار رفته در انجیل ها یکی باشند؟ برای نمونه شفای مبروص در انجیل متی ۷۵ انجیل مرقس ۷۶ و انجیل لوقا ۷۷ ذکر شده است. در هر سه انجیل به یک رخداد اشاره شده است، چه اینکه در هر سه مورد عملی که انجام شده یکی است و مکالمات صورت گرفته تقریباً شبیه یکدیگرند، هر چند جملاتی که برای بیان اتفاق مورد استفاده قرار گرفته به جهت برابری با متن کلی با یکدیگر متفاوتند. اما سخنان عیسی در هر سه انجیل کاملاً شبیه یکدیگرند. این یکی بودن کلمات را چگونه توجیه کنیم؟!

چرا سه نفری که گفته می شود به صورت مستقل از یکدیگر به نوشتن انجیل مشغول بودند، از کلمات و واژگانی استفاده می کنند که شبیه یکدیگرند؟ آیا نویسندها انجیل ها نوشته ها و یا انجیل های خود را از روی یکدیگر نوشته اند و یا از منبع مشترکی استفاده نموده اند و یا اینکه در نگارش انجیل ها با هم همفکری داشته اند؟ برای حل این مشکل نظریه ها و فرضیه هایی از سوی متفکران مسیحی ابراز شده است:

۱. برخی از صاحب نظران فرضیه (منابع شفاهی) را مطرح می کنند. بر اساس این فرضیه نویسندها انجیل ها یا از کارها و تعالیم عیسی(ع) اطلاع شخصی داشته اند و یا اینکه محتوای موعظه هایی را که بارها از رسولان شنیده بودند به رشته تحریر درآورده اند. برابر این فرضیه حق ایق مربوط به عیسی مسیح جمع آوری و مرتب گردید و سپس به خاطره ها سپرده شد و در نهایت به صورت شفاهی و تقریباً ثابت موعظه درآمد. ۷۸

۲. فرضیه دوم فرضیه استفاده از یکدیگر است. صاحبان این نظریه معتقدند که دو انجیل از مطالب انجیل دیگر استفاده کرده اند.

۳. نظریه سوم که مشهورترین نظریه است استفاده از منابع کتبی نام دارد. بنابر این فرضیه، متی و لوقا انجیل های خود را بر اساس انجیل مرقس و مجموعه ای از فرمایشات عیسی به نام (Q) نوشته اند. این حرف مخفف کلمه آلمانی (quel e) به معنای منبع می باشد. ۷۹

تمام مورخان بر این باورند که پس از مرگ عیسی تعدادی از شاگردان وی کلمات و سخنان او را به رشته تحریر درآورند و یادداشت های تاریخی بر آن افزودند، و در نتیجه یک سند بلکه یک سلسله اسناد در مسائل این دین به وجود آمد که ایشان از آن به حرف (Q) تعبیر می کنند. این مجموعه در اثر اعمال مسیحیان رنگ های خاصی به خود گرفته و بعضی از اقوال بر آن افزوده شده و به سهو

و اشتباه آنها به عیسی منسوب گشته است، ولی با این وجود مجموعه (Q) به صورت یک سند محکم و قابل اطمینان است.

فرضیه سوم بر این اساس مطرح شده که انجیل پژوهان با وجود هماهنگی و همخوانی انجیل متی و لوقا در محتوا و ترتیب مطالب، تمام محتویات انجیل مرقس را در این دو انجیل یافته اند تا آنجا که برخی می گویند: ۹۵٪ مطالب انجیل مرقس تقریباً کلمه به کلمه در انجیل متی وجود دارد و در حدود ۶۰٪ انجیل مرقس در انجیل لوقا کلمه به کلمه به کار رفته است. ۸۰ و هر چند متی و مرقس گاه مطالبی ذکر می کنند که در انجیل لوقا نشانی از آنها وجود ندارد، و گاه لوقا و مرقس مطالبی بیان می کنند که در متی وجود ندارد، ولی انجیل متی و لوقا بر خلاف انجیل مرقس چیزی نمی گویند. بنابراین به نظر می رسد که متی و لوقا بدون اینکه از یکدیگر خبر داشته باشند، هر دو از مرقس استفاده کرده اند.

کارل لاخان بر این باور بود که متی و لوقا از انجیل مرقس سود برده اند. این نظریه نخستین بار در قرن نوزدهم میلادی پیدا شد و پس از سال ۱۸۶۰ مورد پذیرش گروهی قرار گرفت. این نظریه امروزه نیز از طرفداران زیادی برخوردار است. ۸۱

از سوی دیگر برخی از مطالب مربوط به گفتارها، مانند موعظه مسیح بر فراز کوه، در انجیل متی و لوقا یاد شده است، اما در انجیل مرقس اثری از این رخداد نمی توان یافت. افرون بر این، مجموعه هایی از سخنان عیسی (ع) بر روی پاپیروس متعلق به دوره آغاز مسیحیت پیدا شده که همزمان با انتشار انجیل مرقس بوده است و این خود حکایت از وجود منبع دیگری به نام (Q) دارد. ۸۲
بارنت استریتر هنگامی که متوجه شد برخی از مطالب انجیل لوقا تنها در این انجیل یافت می شود و در انجیل مرقس و (Q) و متی وجود ندارد و همچنین برخی از مطالب انجیل متی اختصاصی است مانند تمثیل مملکوت آسمان به مردی که تخم نیکو در زمین کاشت، پیشنهاد کرد که تعداد منابع چهار عدد باشد: ۱. منبع مرقس ۲. منبع (Q). منبع (A) که دو منبع اخیر دربردارنده مطالب خاص انجیل متی و مطالب خاص لوقا هستند. او می گوید: (A) نتیجه تحقیقات شخصی لوقا می باشد و (Q) نتیجه تحقیقات شخصی متی. ۸۳
بر اساس فرضیه سوم، ارتباط میان انجیل ها و منابع به این شکل قابل ارائه است.

در نگاه انجیل پژوهان انجیل مرقس در حدود سال ۷۰ میلادی نگارش یافته است و انجیل متی بین سال های ۸۰ تا ۱۰۰ نوشته شده است، هر چند بیشتر انجیل پژوهان سال ۸۵ میلادی را سال نگارش این انجیل معرفی می کنند. انجیل لوقا بین سال های ۹۰ تا ۹۵ به رشته تحریر درآمد. بنابراین دو انجیل لوقا و متی امکان دارد از انجیل مرقس گرفته شده باشند. ۸۴ و چون داستان های کودکی عیسی و بسیاری دیگر از قصه ها در انجیل لوقا آمده، اما در سایر انجیل ها نیامده، در می یابیم که انجیل لوقا از یک منبع خاص سود برده است و سایر انجیل ها از آن منبع بی بهره بودند. همچنین در انجیل متی فرازهایی وجود دارد که در سایر انجیل ها اثری از آن نمی توان یافت؛ مانند تمثیل مملکوت آسمان به مردی که تخم نیکو در زمین کاشت.

تحريف کتاب مقدس

ناسازگاری های کتاب مقدس با اصول و قوانین قطعی علمی، ناسازگاری آیات با یکدیگر و ... گروهی از پژوهشگران مسیحی را به این نتیجه رسانده که کتاب مقدس تحریف شده است.

تولستوی یکی از محققان پرتلاش مسیحی که مطالعات گسترده ای درباره انجیل ها داشته آنها را از جمله کتاب هایی می داند که پس از ارتحال مسیح نوشته شده و آنها را پر از نقص، عیب و تحریف شده می خواند. به باور تولستوی، انجیل ها منابع آلوده ای هستند که مورخ نمی تواند جز با دقت و زحمت بسیار به آیین مسیح دست یابد. به همین جهت باید چشم را بر روی این کتاب ها بست و از آنها سود نبرد. ۸۵

بوکای نویسنده فرانسوی نوشته های عهد عتیق را در آمیخته با وحی می دارد و نویسنده‌گان آن را افرادی می داند که در رابطه با الزامات و ایجابات دوره خویش در آنها دستکاری و تصرف کرده اند.

۸۶

سلز یکی از فلاسفه که متهم به پیروی از نظریات اپیکور است و اصول عقاید مسیحی را مورد نقد و بررسی قرارداده، با لحنی تند و خشن می گوید:

(بعضی از مؤمنان در حالتی شبیه مستی سه چهار بار و حتی بیشتر متن اصلی انجیل ها را برای زدودن اتهام از آنها تغییر داده اند، اما در عین حال انجیل های کلیسا ای با وجود تحریف های بسیار و دست کاری های فراوان هنوز هم پر از تناقض است.) ۸۷

آنتونی کالینز در کتاب (گفتار درباره آزاد اندیشه) که دنباله فکر خداپرستی خالص بود گفت: (معانی و مطالب کتاب مقدس به وسیله کشیشان دنیامدار تحریف شده است). ۸۸

اعتقاد به تحریف کتاب مقدس آن چنان در میان مسیحیان رواج یافته که مونتگمری وات می کوشد دلالت آیات قرآن بر تحریف کتاب مقدس را محدود نماید. او با پذیرش این نکته که آیات زیر دلالت بر تحریف کتاب مقدس دارد، می نویسد: این آیات دلالت بر تحریف کلی کتاب مقدس ندارد. ۸۹ آیات مورد نظر او از قرار زیرند:

(أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرُفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقْلُوهُ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ) بقره ۷۵

آیا طمع دارید یهودیان به دین شما بگروند در صورتی که گروهی از آنان کلام خدا را شنیده و به دلخواه خویش تحریف می کنند با آن که در کلام خدا تعقل کرده و معنای آن را دریافت کنند.

(من الذين هادوا يحرّفون الكلم عن مواضعه و يقولون سمعنا و عصينا) نساء ۴۶

گروهی از یهود کلمات خدا را از جای خود تغییر داده و گویند فرمان خدا را شنیده و از آن سرباز زدیم.

(يحرّفون الكلم عن مواضعه) مائدہ ۱۳

بني اسرائيل کلمات خدا را از محل خود تغییر می دادند.

(يحرّفون الكلم من بعد مواضعه يقولون إن اوتیتم هذا فخذوه و ان لم تؤتوه فاحذروا) مائدہ ۴۱

گروهی کلمات حق را بعد از آن که به جای خود مقرر گشت، تغییر دهند و گویند اگر حکم قرآن این گونه آورده شد، بپذیرید و گرنه از آن دوری کنید.

۱. ولف، کری، مفهوم انجیل ها، ترجمه محمد قاضی / ۹.
۲. آمریکایی، هاکس، قاموس کتاب مقدس / ۷۱۸.
۳. همان / ۷۱۸.
۴. هیوم، رابت، ادیان زنده جهان، ترجمه عبدالرحیم گواهی / ۳۳۶.
۵. سی . تنی، مریل، معرفی عهد جدید، ترجمه طاطه وس میکائیلیان / ۱۳۵
۶. بی نام، تفسیر العهد الجديد / مقدمه؛ سی . تنی. مریل، معرفی عهد جدید / ۱۳۶
۷. همان / ۱۳۷
۸. کتاب مقدس، سفر خروج باب ۲۴ آیه ۲.
۹. کتاب مقدس، کتاب ارمیا، باب ۳۰ آیه ۱ و ۲.
۱۰. آشتیانی، جلال الدین، تحقیقی در دین مسیح / ۱۵
۱۱. عزیز، فهیم، علم التفسیر / ۱۱۹؛ مرکز اللوثری للخدمات الدينية فى الشرق، سؤال و جواب، ۲ / ۲۰.
۱۲. تارنر، ج . کلاید، هذه عقائدنا / ۷.
۱۳. ولف، کری، مفهوم انجیل ها / ۹.
۱۴. آمریکایی، هاکس، قاموس کتاب مقدس / ۷۱۸
۱۵. براون، کالین، فلسفه و ایمان مسیحی، ترجمه طاطه وس میکائیلیان / ۱۵۸
۱۶. ولف، کری، مفهوم انجیل ها / ۷۵
۱۷. همان / ۱۰۵
۱۸. عزیز، فهیم، علم التفسیر / ۵۹
۱۹. مکی، بریان، فلاسفه بزرگ، ترجمه عزت الله فولادوند / ۴۲
۲۰. آوی، آبرت، سیر فلسفه در اروپا، ترجمه علی اصغر حلبی / ۲۵۴
۲۱. کاشف الغطاء، محمد حسین، انجیل و مسیح / ۱۹
۲۲. ولف، کری، مفهوم انجیل ها / ۲۲
۲۳. آمریکایی، هاکس، قاموس کتاب مقدس / ۲۳۴
۲۴. همان / ۳۴۸
۲۵. همان / ۷۶۱
۲۶. همان / ۸۰ و ۲۴۵
۲۷. کتاب مقدس، سفر اعداد، باب ۲۵ آیه ۳
۲۸. کتاب مقدس، سفر تثنیه، باب ۲۵ آیه ۶ - ۹
۲۹. همان، باب ۲۵ آیه ۶ - ۱۰

- .٣٠. کتاب مقدس، سفر پیدایش باب ۱۴ آیه ۱۴.
- .٣١. قاموس کتاب مقدس / ۹۷۱.
- .٣٢. عویضه، کامل محمد محمد، الاعلام من الفلاسفه، باروخ اسپینوزا / ۱۵۶.
- .٣٣. مرکز اللوثری للخدمات الدينية، سؤال و جواب، ۴۹ / ۱.
- .٣٤. تولستو، انجیل تولستو / ۳۴.
- .٣٥. کنز الجلیل فی تفسیر الانجیل، ۱ / ۳، به نقل از: آشنایی با مکتب مسیحیت / ۳۳۹.
- .٣٦. ناس، جان، تاریخ جامع ادیان / ۵۷۵.
- .٣٧. ول夫، کری، مفهوم انجیل ها / ۹.
- .٣٨. همان / ۱۷ - ۱۸.
- .٣٩. آشتیانی، جلال الدین، تحقیقی در دین مسیحیت / ۲۹.
- .٤٠. کائوتسکی، کارل، بنیادهای مسیحیت، ترجمه عباس میلانی / ۳۴.
- .٤١. همان / ۳۳.
- .٤٢. کتاب مقدس، باب ۷ آیه ۴۰.
- .٤٣. همان.
- .٤٤. عویضه، کامل محمد محمد، الاعلام من الفلاسفه، باروخ اسپینوزا / ۱۶۹.
- .٤٥. کتاب مقدس، قرنطیان اول، باب ۱۰ آیه ۱۵.
- .٤٦. عویضه، کامل محمد محمد، الاعلام من الفلاسفه، باروخ اسپینوزا / ۱۷۱.
- .٤٧. آمریکایی، هاکس، قاموس کتاب مقدس / ۷۸۲.
- .٤٨. عزیز، فهیم، المدخل الى العهد الجديد / ۱۵۹.
- .٤٩. آمریکایی، هاکس، قاموس کتاب مقدس / ۷۹۲.
- .٥٠. ریچارد بوش و دیگران، جهان مذهبی ادیان، ترجمه عبدالرحیم گواهی / ۶۷۵.
- .٥١. آمریکایی، هاکس، قاموس کتاب مقدس / ۷۷۲.
- .٥٢. ول夫، کری، مفهوم انجیل ها / ۱۱۰.
- .٥٣. همان / ۱۱۱.
- .٥٤. آمریکایی، هاکس، قاموس کتاب مقدس / ۹۶۶.
- .٥٥. فیلسوفان، فلوید، کلید عهد جدید، ترجمه مسعود رجب نیا / ۷۴.
- .٥٦. آوى، آلبرت، سیر فلسفه در اروپا / ۸۱.
- .٥٧. مکی، بریان، فلاسفه بزرگ / ۴۲.
- .٥٨. براون، کالین، فلسفه و ایمان مسیحی / ۴۹.
- .٥٩. بوکای، عهدین، قرآن و علم / ۱۳.
- .٦٠. ول夫، کری، مفهوم انجیل ها / ۲۷.
- .٦١. همان / ۲۸.
- .٦٢. بوکای، عهدین، قرآن و علم / ۷۵.

- .۱۱. همان / ۶۳
- .۶۴. گورسکی، ل. پیاتی، مبانی مسیحیت / ۱۸۱
- .۶۵. باربور، ایان، علم و دین / ۳۵
- .۶۶. ریچارد بوش و دیگران، جهان مذهبی ادیان، ترجمه عبدالرحیم گواهی / ۷۱۴
- .۶۷. گورسکی، ل. پیاتی، مبانی مسیحیت / ۱۸۱
- .۶۸. کائوتسکی، کارل، بنیادهای مسیحیت / ۳۴
- .۶۹. بوکای، عهدین، قرآن و علم / ۱۳
- .۷۰. ولف، کری، مفهوم انجیل ها / ۱۸
- .۷۱. کتاب مقدس، انجیل متی، باب ۳۸ آیه ۳۹
- .۷۲. برتراند، راسل، چرا مسیحی نیستم، ترجمه روح الله عباسی / ۱۹
- .۷۳. همان / ۲۲
- .۷۴. فیلسوفان، فلوید، کلید عهد جدید / ۲۴
- .۷۵. کتاب مقدس، انجیل متی، باب ۸ / ۲ - ۴
- .۷۶. کتاب مقدس، انجیل مرقس، باب ۱ / ۴۰ - ۴۵
- .۷۷. کتاب مقدس، انجیل لوقا، باب ۵ / ۱۲ - ۱۶
- .۷۸. سی . تنی، مریل، معرفی عهد جدید / ۱۴۹؛ براون، کالین، فلسفه و ایمان مسیحی / ۱۵۹
- .۷۹. ناس، جان، تاریخ جامع ادیان / ۵۷۵
- .۸۰. ریچارد بوش و دیگران، جهان مذهبی ادیان / ۶۷۵
- .۸۱. براون، کالین، فلسفه و ایمان مسیحی / ۱۶۰
- .۸۲. سی . تنی، مریل، معرفی عهد جدید / ۱۴۵
- .۸۳. همان / ۱۵۰
- .۸۴. ریچارد بوش و دیگران، جهان مذهبی ادیان / ۶۷۵
- .۸۵. مکی، بریان، فلاسفه بزرگ / ۴۳
- .۸۶. بوکای، عهدین، قرآن و علم / ۲۸
- .۸۷. گورسکی، ل. پیاتی، مبانی مسیحیت / ۲۲۱ - ۲۲۲
- .۸۸. آوی، آلبرت، سیر فلسفه در اروپا / ۲۵۴
- .۸۹. مونتگمری وات، ویلیام، برخورد آرای مسلمانان و مسیحیان، ترجمه محمد حسین آریا / ۵۴